

Nepřátelé každým dnem postupovali, kosili místní obyvatelstvo a drancovali město. Někdo ten masakr musel bezpodmínečně zastavit. Když byli zavražděni Ministráti, vše se zdálo být ztracené, ale Garry věděl, že karanský lid se nikdy nevzdá.

Nikdo ještě nemohl tušit, že to lednové ráno se stane prvním vykročením ke svobodě, a to vše zásluhou jednoho nebojácného a odvážného chlapce.

„Válka, jenom samá válka. Zatracení Fiderbové, nás nezastavíte! Nikdy nedobudete Hunský ostrov. Žízníte po moci, ale kouzelné rostliny nikdy nezískáte! Nikdy!“ zvolal, až se jeho dechem celé okénko zamlžilo. Z úst teprve jedenáctiletého chlapce to byla silná slova, ale měla v sobě odhodlání a touhu postavit se zlu.

Ostrov nemohl skončit v rukou Fiderbů, Veronti by se raději nechali zabít, jen aby ho bránili a uchránili před jejich krutostmi mudrce Bandea Gropia, který jako jediný znal tajemství alchymistických surovin skrytých v tamních lesích. Pouze síla jeho blahodárných lektvarů mohla porazit všechny nemoci.

To kvůli ostrovu se ony dva národy tolik znepřátelily. Válčily spolu už dva roky. Přírodní poklady Hunie byly natolik drahocenné, že je vyléčit nemohli přenechat bídným Fiderbům. Tamní rostliny, květiny a keře obsahovaly vzácné a jedinečné látky. Z darů bujného lesa se daly vařit odvary, čaje a medicíny, s jejichž pomocí se léčili staří lidé a děti.

Garry cítil, že má nervy našponované jako struny. Bez zázračných hunských bylin se jeho matka,

Léčitelka Odelia Wilsonová, nemohla uzdravit z choroby, která ji pomalu šířala. To ona ještě před pár měsíci léčila karanské děti a starce. Pouze ona znala kouzelné vlastnosti listů a květů Hunského ostrova. Jen a jen ona připravovala čaje a léky.

Teď ji ale skolila zákeřná choroba, kterou kromě určitých látek z Hunie nemohlo zarazit zhola nic.

Garry si navykl vídat před jejich domem zástupy lidí čekajících na to, až jim matka poradí a dá jim nějakou lahvičku nebo mazání na zmírnění bolesti. Teď už ale venku nikdo nestál. Zdálo se, jako by se jim přede dveřmi usadila nelítostná smrt a výhružně vyčkávala.

Jedinou nadějí skýtá Bandeus Gropius a jeho kniha *Alchemical Herba*, pomyslel si Garry.

„Jen samé formule, čísla, slova a symboly,“ šeptal si při listování stránkami alchymistické knihy. Z těch za sebou jdoucích kódových řad nepochopil nic a neustále mu vrtalo hlavou, co se na všech těch slepených a nedosažitelných stránkách asi skrývá.

Jedno bylo jisté. Gropius psal a bádala neuvěřitelně složitě.

Odelia byla jeho jediná žačka, a proto se také stala Léčitelkou jak pro Veronty, tak pro Fiderby. To ona v dobách míru připravovala pro oba národy léčivé lektvary. S počátkem války se ale všechno změnilo.

Začalo pomalu svítat a nad městem Karan se rozlil sluneční jas. Chlapec se znovu zadíval k nebi a položil knihu na stůl. Loktem shodil zbytek svíčky, která zhasla a dopadla do kovové nádoby.